

[Aksel Larsen.]

overvejede, men at man er i Gang med at udarbejde dem, og i det mindste burde Ministeren være i Stand til at oplyse, hvornår man agter at gøre noget. Jeg henstiller til Ministeren at give saadanne Oplysninger, men jeg vil samtidig endnu en Gang understrege, at vi har hverken ved vor Forespørgsels Form eller ved den Motivering, jeg har givet for den her, malet Tilstandene for dystre.

Det er rigtigt, at Arbejdsløshedsforsikringen staar over for en Katastrofe, hvis ikke Samfundet, der dog maa anses for at være Skyld i Arbejdsløsheden, skrider ind. Det er rigtigt, at de arbejdsløses Forhold er i Ordets bogstavelige Forstand fortvivlede, og at de i Vinter med deres Understøttelser ikke har kunnet holde sig Sulten og Kulden fra Døren. Det er samtidig rigtigt, at det Samfund, som ogsaa den højtærede Minister repræsenterer, ikke er mere fattigt, end at det nok kunde være bekendt at komme de arbejdsløse til Hjælp. Man har gennem Love, vedtaget i Løbet af 1940 af dette høje Ting, og gennem Regeringens Foranstaltninger forøget Landbrugets Indtægt med mindst $\frac{1}{2}$ Milliard Kroner. Jeg paaberaaber mig her Tal, udarbejdede af Arbejdernes Erhvervsraad, Tal, som ikke er bestridt fra nogen Side her i Tinget, hvor de flere Gange har været fremdraget af os. Man har øjensynlig heller ikke sørget for daarlige for visse andre Befolkningsgrupper. I alt Fald, naar man ser paa de Aktieselskabsregnskaber og Udbyttedeklarationer, der offentliggøres i Aviserne i denne Tid, faar man det Indtryk, at saavel Industri- som Bankkapitalen har klareret sig ganske godt. Statskassen bogstavelig talt svømmer i Penge i den Grad, at den konservative Presse siger, at Finansministeren er ved at faa flere graa Haar i sit Hoved, for han ved ikke, hvor han skal skjule Pengene, saa hans Regnskab ikke kommer til at give Indtryk af for stor Pengerigelighed. Den arbejdende Befolkning har faaet sine Udgifter sat i Vejret gentagne Gange, og som vi hørte i Handelsministerens Fremsættelsestale i Dag, ikke mindst paa Grund af de Prisforhøjelser, Staten har gennemført, og paa Grund af de indirekte Skatter, Staten har gennemført.

Staten har altsaa Raad til at gøre noget for de arbejdsløse. Jeg henstiller, at det bliver gjort i det fornødne Omfang, og at det bliver gjort hurtigt.

Valdemar Thomsen: Det, Spørgsmaalet her drejer sig om, er navnlig naturligvis,

havde jeg nær sagt, Understøttelsernes Højde, derimod ikke, hvilke Foranstaltninger der kan iværksættes med det for Øje at skaffe Arbejde. Arbejdsløsheden medfører imidlertid for Samfundet saa store økonomiske og moralske Ulykker, at den under en eller anden Form maa bringes til Ophør. Desværre, der er vel ingen Udsigt til, at det kan ske under et Ministerium Stauning. Statsministeren har haft mere end Tid nok til at løse Problemet, uden at det er sket. Om det er Evne eller Vilje, det skorter paa, er en Sag for sig; mest sandsynligt er det vel, at det navnlig er Evnen, der mangler. Og saa meget er sikkert, at saa længe Bramsnæs skal give Tønen an i Nationalbanken, og Finansminister Buhl med sine mosgroede finanspolitiske og bankpolitiske Teorier økonomisk giver Tønen an i Regeringen, vil det ogsaa, hvad Arbejdsløsheden angaar, blive, som det er, og være, som det var.

Mange tvivler om, at en effektiv Bekæmpelse af denne Tidens største Samfundsulykke overhovedet kan finde Sted under demokratisk Styreform. Begrundelsen for en saadan Tvivl er sikkert den, at Arbejdsløsheden er stigende i de demokratiske Lande, medens den er aftagende eller fuldstændig ophævet i de autoritære Stater. Jeg tror nu ikke, at selve Styreformen her er det afgørende. Afgørende er det derimod, at Stemmekøb og Bengnaveri fortsat, som det har været hidindtil, skal gaa forud for Helhedens Vel. Hvis ikke man vil følge den Anvisning, som Bondepartiet under Forfatningsforhandlingerne gav med Hensyn til rene Linier i Politik og i Administration, saa kan man lige saa godt først som sidst opgive effektivt at modarbejde den alt for store Ledighed.

Fra vor Side har vi Gang paa Gang gennem de senere Aar gjort opmærksom paa, at det afgørende for en øget Beskæftigelse er, at der bremses op for Storfinsansens Indflydelse, og at der føres en virkelig tidssvarende Rente-, Valuta- og Seddelpolitik med det for Øje at styrke Købeevnen i Befolkningens brede Lag, og det vil altsaa sige en Politik stik modsat den, der føres. Vi har til Dato staaet ret ene, naar vi har henvist til, hvordan fremsynede Nationaløkonomer har ment, at Problemet kan løses, og derfor glæder det mig, at „Berlingske Tidende“ i Dag til Morgen synes indstillet paa at bryde med Bramsnæs's Guldmentalitet og med Finansministerens Stirren sig blind paa, at alt staar og falder med, at der er Overskud paa de offentlige Budgetter. Men det vilde unægtelig have glædet mig endnu mere, om Partiordførerne